Katowice, dnia 17 stycznia 2020 roku

Do: **Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie**
Urząd Komunikacji Elektronicznej w Warszawie
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

Wnioskodawca: **Mariusz Chmielewski**
prowadzący działalność gospodarczą pod firmą
NETFALA Mariusz Chmielewski
ul. Poznańska 280/3a, 05-850 Ożarów Mazowiecki
NIP: 5372029511, REGON: 030947118

reprezentowany przez **radcę prawnego Ewelinę Grabiec**
z itB Legal Bazański, Grabiec Kancelaria Radców Prawnych sp. p.
ul. Graniczna 29/215, 40-017 Katowice

Uczestnik postępowania: **HB DEVELOPMENT SPÓŁKA AKCYJNA MIASTECZKO OŻARÓW SPÓŁKA KOMANDYTOWA**
ul. Wąchocka 1F, 03-934 Warszawa
KRS: 0000758166

***Sygn. akt*: DR.WWM.6171.150.2019.**
***Dotyczy*: Projektu decyzji**

PISMO WNIOSKODAWCY – STANOWISKO KONSULTACYJNE
DOTYCZĄCE PROJEKTU DECYZJI W SPRAWIE DR.WWM.6171.150.2019.

Działając w imieniu i na rzecz wnioskodawcy (dalej także zwanego jako **Operator**) */pełnomocnictwo w aktach sprawy/*, niniejszym przedstawiam stanowisko dotyczące projektu decyzji ustalającej warunki dostępu do nieruchomości gruntowej położonej w Ożarowie Mazowieckim, dla której Sąd Rejonowy w Pruszkowie, VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze WA1P/00090895/4, składającej się z działek ewidencyjnych o numerach 148/2, 149/2 i 34/4 oraz posadowionych na niej budynków, realizowanych w ramach przedsięwzięcia deweloperskiego „Miasteczko Ożarów", oznaczonych na planie przedsięwzięcia deweloperskiego jako budynki C i D (dalej **Nieruchomość i Budynki,** a każde z osobna jako: **Nieruchomość i Budynek**), w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach.

Wnioskodawca przedstawia swoje zastrzeżenia oraz zgłasza propozycje zmian warunków dostępu określonych w projekcie decyzji. Uwzględnienie uwag wnioskodawcy umożliwi wydanie zgodnej z prawem decyzji, uwzględniającej wolę stron i zapewniającej

niedyskryminujące i proporcjonalne warunki dostępu, zabezpieczające interesy użytkowników końcowych oraz stron.

I. Proporcjonalne warunki dostępu. Prymat woli stron i ograniczone prawo do zastosowania rozwiązań alternatywnych

Zasada określania proporcjonalnych warunków dostępu zobowiązuje Prezesa UKE do wyboru środków najmniej uciążliwych dla stron, a koniecznych do realizacji celu, jakim jest zapewnienie wnioskodawcy dostępu do Nieruchomości i Budynków, z jednoczesnym zabezpieczeniem interesów udostępniającego i przyszłych mieszkańców Budynków. Za nieuzasadnione należy uznać określenie warunków dostępu w sposób uciążliwy dla wnioskodawcy – w szczególności, nakładający na niego dodatkowe obowiązki, przedłużające chwilę, w której rozpocznie się świadczenie usług telekomunikacyjnych na rzecz mieszkańców Budynków.

Prezes UKE w decyzji powinien przede wszystkim ustalić i rozstrzygnąć kwestie sporne pomiędzy wnioskodawcą i uczestnikiem, a jakiekolwiek rozwiązania alternatywne mogą być zastosowane wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach uzasadnionych przepisami prawa. **Prymat woli stron wynika wprost z przepisu art. 22 ust. 5 i 8 oraz art. 21 ust. 2a Ustawy. W przypadku zastosowania przez Prezesa UKE rozwiązań alternatywnych strony mogą podpisać umowę, a w zakresie objętym porozumieniem stron decyzja dostępowa wygaśnie (Prezes UKE stwierdzi wygaśnięcie decyzji).**

Jeżeli propozycja stron (strony) spełnia wymagania wskazane w art. 22 ust. 1 Ustawy to Prezes UKE nie ma podstawy do dowolnego wybrania rozwiązań alternatywnych.

II. Zastępcze usunięcie szkody – § 2 ust. 12

Postanowienie to ustala sposób usuwania ewentualnych szkód, przewidując możliwość wykonania zastępczego, o ile Operator nie usunie szkody w terminie 14 dni. Zdaniem Operatora, proponowany termin jest za krótki, bowiem często usunięcie szkody będzie wiązało się z konsultacjami z Udostępniającym oraz podmiotami trzecimi[1].

Wnoszę o zmianę postanowienia § 2 ust. 1w decyzji, poprzez nadanie mu brzmienia:

*Operator jest zobowiązany do usunięcia szkód wynikających bezpośrednio z wykonywania uprawnień określonych w ust. 1 niezwłocznie, nie później niż w terminie **30** dni od dnia ich zgłoszenia. W przypadku nieusunięcia **udokumentowanych** szkód, **za które odpowiedzialność ponosi Operator,** w wyżej wymienionym terminie, Udostępniający, **za uprzednim wezwaniem***

[1] Dotyczy to zwłaszcza Posiadacza KK, o którym mowa w § 4 ust. 2 projektu decyzji.

Operatora, z wyznaczeniem dodatkowego, co najmniej 14- dniowego terminu, *może je usunąć we własnym zakresie na koszt Operatora.*

III. Informowanie o przypadkach naruszenia integralności przyłączy – § 3 ust. 2

Zgodnie z treścią przywołanego postanowienia, obowiązkiem Udostępniającego jest niezwłoczne poinformowanie Operatora o przypadkach naruszenia integralności Przyłączy przez osoby nieuprawione oraz o wszelkich pracach inwestycyjnych i awariach mogących mieć wpływ na Przyłącza lub instalacje, przy czym doprecyzowano, że o zaplanowanych pracach inwestycyjnych lub remontowych, mogących mieć wpływ na Przyłącza lub Instalacje, Udostępniający ma obowiązek poinformowania Operatora co najmniej 7 dni przed terminem ich planowanego rozpoczęcia.

W ocenie wnioskodawcy, konieczne jest również doprecyzowanie terminu, w jakim Udostępniający powinien poinformować Operatora o przypadkach naruszenia integralności Przyłączy oraz o awariach – powinno ono nastąpić jak najszybciej, w ciągu kilkudziesięciu godzin – np. w ciągu 24 h od chwili wystąpienia awarii lub powzięcia informacji o naruszeniu integralności Przyłącza – tak aby Operator mógł możliwie najszybciej powziąć odpowiednie działania i tym samym zapewnić integralność sieci.

Należy przy tym mieć na uwadze, że obowiązek informowania Operatora o wystąpieniu awarii i sposób komunikowania się stron wynika także z § 8 ust. 3 projektu decyzji.

Proponujemy, aby § 3 ust. 2 decyzji otrzymał następujące brzmienie:

Udostępniający jest zobowiązany do niezwłocznego informowania Operatora o:

a) zaplanowanych pracach inwestycyjnych lub remontowych mogących mieć wpływ na Przyłącza lub Instalacje – co najmniej 7 dni przed terminem ich planowanego rozpoczęcia,

b) przypadkach naruszenia integralności Przyłączy – nie później niż w ciągu 24 h od powzięcia wiadomości o naruszeniu integralności Przyłącza,

c) wystąpieniu awarii – nie później niż w ciągu 24 h od wystąpienia awarii, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3.

IV. Postanowienia dotyczące wykorzystania infrastruktury technicznej - § 4 decyzji

W projekcie decyzji, w § 4 zatytułowanym „wykorzystanie infrastruktury technicznej" znajdują się postanowienia dotyczące o umieszczenia linii kablowych, stanowiących przyłącza telekomunikacyjne, w istniejącej kanalizacji kablowej (w skrócie: KK), a także przewiduje przypadki, w których możliwa będzie realizacja własnej kanalizacji.

Zdaniem wnioskodawcy tytuł paragrafu wprowadza w błąd – sugeruje on, że zawarte w nim postanowienia będą dotyczyły wykorzystania całej istniejącej infrastruktury technicznej, a nie jedynie kanalizacji kablowej.

Zgodnie z art. 2 pkt 27b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. *prawo telekomunikacyjne* (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2460 z późn. zm., dalej: **PT**), przyłącze telekomunikacyjne to:

a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,

b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej

- umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Z przywołanej definicji wynika, że przyłącze telekomunikacyjne stanowi także odcinek kanalizacji kablowej, a nie tylko linię kablową. Z kolei, z art. 30 ust. 1 pkt 2 Megaustawy wynika, że dostęp do nieruchomości i budynku może polegać także na *umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku.* Możliwość realizacji własnego przyłącza nie była i nadal nie jest uwarunkowana spełnieniem żadnych dodatkowych przesłanek.

Nałożenie na wnioskodawcę obowiązku wykorzystania istniejącej kanalizacji kablowej (KK) w celu umiejscowienia w niej linii kablowej stanowiącej przyłącze, jest więc nieuzasadnione – kanalizacja kablowa stanowi część (element) przyłącza. Co prawda, od dnia 25 października 2019 roku, zgodnie z art. 30 ust. 5 pkt 3 Megaustawy, Prezes UKE jest obowiązany określić warunki dostępu do nieruchomości i budynku, kierując się potrzebą jak najefektywniejszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej znajdującej się na nieruchomości, w tym w budynku, jednakże w ocenie wnioskodawcy zaproponowane przez Prezesa UKE postanowienie decyzji jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności. Podkreślić należy, że z art. 30 Megaustawy nie wynika, aby celem ustawodawcy było zawężenie definicji przyłącza, określonej w PT, wyłącznie do linii kablowej.

Projekt decyzji budzi także wątpliwości w zakresie, w jakim obliguje on do korzystania przez Operatora z KK należącej do Posiadacza KK, którego § 4 ust. 2 projektu decyzji, definiuje jako podmiot inny niż Udostępniający, któremu przysługuje tytuł prawny do KK. Jednocześnie, Prezes UKE zastrzega, że w tym przypadku konieczne będzie podpisanie umowy lub uzyskanie decyzji administracyjnej łączącej Operatora z Posiadaczem KK.

Obecne brzmienie § 4 projektu decyzji może prowadzić do znacznego wydłużenia okresu realizacji przyłącza (a więc rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych), a nawet doprowadzić do nadużyć ze strony Udostępniającego lub jego następców prawnych. Może

okazać się, że na nieruchomości (już po zakończeniu budowy) będzie istniała kanalizacja kablowa, należąca wyłącznie do Posiadacza KK – w takim przypadku, zgodnie z obecnym brzmieniem projektu decyzji, Prezes UKE nakłada na Operatora obowiązek, aby mimo uzyskania dostępu do danej Nieruchomości i Budynku na podstawie decyzji dostępowej, konieczne było zwrócenie się o udostępnienie KK, znajdującej się na tej nieruchomości, do podmiotu trzeciego. Znacznie wydłuży to proces realizacji uprawnień Operatora wynikających z decyzji dostępowej, co opóźni rozpoczęcie świadczenia przez niego usług telekomunikacyjnych na rzecz użytkowników końcowych.

Wnioskodawca – mimo uzyskania dostępu do nieruchomości i budynku na podstawie decyzji – w praktyce nie będzie mógł zrealizować przyłącza, a więc świadczyć usług w określonym Budynku przez co najmniej 60 dni[2]. Paradoksalnie, Operator, mimo posiadania tytułu prawnego – w dalszym ciągu nie będzie mógł świadczyć usług telekomunikacyjnych na rzecz mieszkańców Budynku.

Powyższe jest **sprzeczne z wykładnią celowościową przepisów Megaustawy, a zwłaszcza art. 30 Megaustawy, której celem jest ułatwienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym przyspieszenie rozpoczęcia świadczenia tych usług i zapewnienie jak największej ilości użytkowników końcowych możliwości korzystania z tych nowoczesnych usług telekomunikacyjnych.** Podważa to funkcje, jakie ma pełnić decyzja dostępowa. Czas realizacji przez Operatora wynikających z niej uprawnień jest uzależniony nie tylko od współpracy stron niniejszego postępowania, ale również od działań podejmowanych przez osoby trzecie.

Z tego względu, postanowienia nakazujące Operatorowi umieszczenie linii kablowej stanowiącej przyłącze w KK należącej do Udostępniającego lub innego podmiotu, powinny zostać wykreślone – przynajmniej w zakresie nałożenia na Operatora obowiązku uzyskiwania dostępu do kanalizacji należącej do innego podmiotu niż Udostępniający. Obowiązek ten jest zbyt daleko idący.

Przy okazji Operator chciałby zwrócić uwagę na fakt, że wielu deweloperów nie buduje osobnych koryt kablowych dla teletechniki lub budowane są one realizowane w małym zakresie. Budowane są natomiast przez deweloperów koryta elektryczne. Z tego względu, zamiast nakładać na wnioskodawcę obowiązku wykorzystania KK należącej do Posiadacza KK, Prezes UKE mógłby wskazać, że w razie braku KK zrealizowanej przez dewelopera, możliwe

[2] Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 lit b w zw. z § 4 ust. 3 pkt 2 lit. a projektu decyzji, Operator może zrealizować własną KK w przypadku, gdy w Posiadacz KK nie zawrze z Operatorem umowy dotyczącej udostępnienia KK w terminie 60 dni. Należy doliczyć do tego jeszcze czas realizacji samego przyłącza.

byłoby wykorzystanie przez Operatora koryt elektrycznych, o ile należałyby one do Udostępniającego.

W § 4 ust. 1 pkt 2 projektu decyzji przewidziano przypadki, w których realizacja własnej KK w celu umieszczenia w niej linii kablowej stanowiącej przyłącze przez Operatora będzie możliwa. Ma to mieć miejsce w sytuacji, gdy: na nieruchomości nie ma KK albo gdy uzyskanie dostępu do KK stanowi trudną do ominięcia przeszkodę (§ 4 ust. 1 pkt 2 projektu decyzji).

Użycie spójnika „albo" nie jest przypadkowe – oznacza, że możliwość realizacji przez Operatora własnej KK jest uwarunkowana sytuacją, w której oba powyższe warunki zostaną jednocześnie spełnione.

Przypadki, w których uzyskanie dostępu do KK stanowi „trudną do ominięcia przeszkodę" przewiduje § 4 ust. 3 – ma to mieć miejsce w sytuacji, gdy:

1) *na podstawie informacji zebranych na zasadach określonych w § 5 ust. 4 Operator ustali, że KK, do której Udostępniającemu przysługuje tytuł prawny, jest niedostępna,*
2) *pomimo wystąpienia do Posiadacza KK z wnioskiem o udostępnienie KK na potrzeby realizacji niniejszej decyzji:*
   a) *Posiadacz KK w sposób wyraźny odmówił jej udostępnienia lub*
   b) *w terminie 60 dni od dnia złożenia przez Operatora Posiadaczowi KK wniosku o jej udostępnienie umowa w tym zakresie nie została zawarta,*
3) *stan prawny KK jest przedmiotem sporu lub nie można go jednoznacznie ustalić w oparciu o oświadczenia ani Udostępniającego, ani przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazanych przez Udostępniającego zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 1 lub deklarujących świadczenie usług w Budynku zgodnie z aktualnymi danymi ujawnionymi w Systemie Informacyjnym o Infrastrukturze Szerokopasmowej jedynie realizacji przyłącza stanowiącego linie kablowe, jest nieuzasadnione.*

Wnioskodawca zdaje sobie sprawę, że we wskazanym powyżej pkt 1 i 2 uregulowano inaczej przypadki „trudnej do ominięcia przeszkody", odnoszącej się do Udostępniającego i Posiadacza KK. Nie ma to jednak wpływu na fakt, iż przywołane postanowienie projektu decyzji może budzić wątpliwości, zwłaszcza co do rozumienia pojęcia „niedostępności". Treść postanowienia sugeruje, że „niedostępność" KK oraz „odmowa udostępnienia" KK, to dwa odrębne i niezależne od siebie pojęcia.

Uzasadnienie projektu decyzji w żadnym stopniu nie precyzuje znaczenia obu pojęć. Wydaje się jednak, że przez pojęcie „niedostępności" należałoby rozumieć wszelkie sytuacje, w których współkorzystanie z KK byłoby niemożliwe lub nadmiernie utrudnione na skutek przejściowych lub trwałych przeszkód – niezależnie od tego, czy KK stanowi własność udostępniającego czy też Posiadacza KK.

W ocenie Operatora, pojęcie „niedostępności", o której mowa w § 4 projektu decyzji, powinno być rozumiane analogicznie jak pojęcie niedostępności sieci, określone w art. 30 ust. 1 lit. b w zw. z art. 30 ust. 1a pkt 1-3 Megaustawy.

Zgodnie z powyższą regulacją, warunek niedostępności sieci jest spełniony w szczególności gdy:

- *właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej instalacji;*
- *właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej instalacji;*
- *oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych.*

Niezależnie od tego, że Operator kwestionuje zasadność nakładania na niego obowiązku uzyskania dostępu do istniejącej KK w celu doprowadzenia przyłącza, zwłaszcza należącej do Posiadacza KK, w jego ocenie wskazane w § 4 ust. 3 pkt 2 przypadki odmowy udostępnienia KK przez Posiadacza KK oraz brak zawarcia umowy w terminie 60 dni, powinny zostać ujęte jako przykłady „niedostępności" KK należącej do Posiadacza KK.

Co więcej, jako jeden z przykładów „niedostępności" KK powinna zostać określona sytuacja, w której Udostępniający nie poinformuje Operatora o okolicznościach wskazanych w § 5 ust. 4 pkt 1 (tj. o tym, komu według wiedzy Udostępniającego, przysługuje tytuł prawny do KK znajdującej się na Nieruchomości).

Wątpliwości budzi także zaznaczenie, że odmowa udostępnienia KK przez Posiadacza KK musi być „wyraźna" - takie zastrzeżenie nie znajduje się w treści art. 30 Megaustawy. Istnieje ryzyko, że jeśli z oświadczenie Posiadacza KK będzie zbyt ogólne, Operator będzie musiał czekać na realizację własnej KK i przyłącza do czasu, aż upłynie 60-dniowy termin.

Również wprowadzenie 60-dniowego terminu na zawarcie umowy pomiędzy Posiadaczem KK a Operatorem, jest niecelowe – jest on stanowczo za długi. Podkreślić przy tym należy, że stosownie do treści art. 30 ust. 5 pkt 1 Megaustawy, termin na zawarcie umowy zapewniającej dostęp do nieruchomości i budynku wynosi 30 dni. Taki sam czas na zawarcie umowy został przewidziany w art. 139 ust. 2 PT, który reguluje przypadki zawarcia umowy o współkorzystanie z sieci. Z tego względu, powinno nastąpić skrócenie terminu na zawarcie umowy z Posiadaczem KK do maksymalnie 30 dni.

Podsumowując, Operator wnioskuje o całkowite usunięcie § 4 projektu decyzji – realizacja przyłącza przez wnioskodawcę nie powinna być uzależniona od spełnienia żadnych dodatkowych warunków, co wynika wprost z regulacji określonej w art. 30 Megaustawy.

Natomiast jeśli Prezes UKE uzna to za nieuzasadnione, Operator wnosi o usunięcie z § 4 projektu decyzji obowiązku wykorzystania przez Operatora kanalizacji kablowej należącej do innego podmiotu (Posiadacza KK). Jednocześnie, w przypadku stwierdzenia że istniejąca KK należąca do Udostępniającego nie istnieje lub uzyskanie do niej dostępu stanowi trudną do ominięcia przeszkodę, Prezes UKE powinien dopuścić – wedle woli Operatora – realizację własnej KK bądź umieszczenie przyłącza w korycie elektrycznym, o ile zostało ono zrealizowane i należy do Udostępniającego.

Na marginesie wskazuję, że w razie uwzględnienia postulatów Operatora, usunięciu bądź odpowiedniej modyfikacji powinny ulec także inne postanowienia projektu decyzji, w zakresie dotyczącym wykorzystania KK należącej do Posiadacza KK – np. § 5 ust. 2 bądź § 6 ust. 4 projektu decyzji.

V. Obowiązek przedstawienia udostępniającemu dokumentów świadczących o braku możliwości skorzystania z KK należącej do innego podmiotu niż Udostępniający (Posiadacza KK) - § 5 ust. 2

Niezależnie od zastrzeżeń i uwag wskazanych w pkt IV niniejszego stanowiska, zdaniem Operatora, postanowienia projektu decyzji dotyczące obowiązku przedkładania Udostępniającemu dokumentacji potwierdzającej istnienie „trudnej do ominięcia przeszkody", świadczącej o braku możliwości skorzystania z istniejącej KK, jest niezasadne.

Wystarczające w tym zakresie byłoby powołanie się przez Operatora na zaistnienie takich okoliczności wraz ze wskazaniem faktów, z których one wynikają. Z uwagi na to, że Operator będzie pozostawał w stałym kontakcie z Udostępniającym, a przedłożony przez niego projekt realizacji przyłącza z ostrożności powinien przewidywać alternatywne wykonanie KK i konieczność uzgodnienia projektu (§ 5 ust. 3 i nast. projektu decyzji), Udostępniający będzie na bieżąco informowany o przebiegu konsultacji z Posiadaczem KK. Jednocześnie wnioskodawca zdaje sobie sprawę o konieczności zapewnienia Udostępniającemu możliwości zbadania przesłanek świadczących o istnieniu „trudnej do ominięcia przeszkody", uniemożliwiającej wykorzystanie KK należącej do Posiadacza KK.

Wobec tego proponujemy, aby omawiana część decyzji uzyskała brzmienie:

ust. 2. Jeżeli ze względu na brak możliwości skorzystania z KK, do której Udostępniającemu nie przysługuje tytuł prawny, Operator zamierza wykonać KK, to przekazując Udostępniającemu Projekt do uzgodnienia Operator jest obowiązany wskazać przyczyny potwierdzające spełnienie przesłanek, o których mowa w § 4 ust. 3, wraz z powołaniem się na konkretne okoliczności.

ust. 2a. W sytuacji, gdy Udostępniający poweźmie wątpliwości co do spełnienia przesłanek, o których mowa w § 4 ust. 3, Udostępniający może wezwać Operatora do przedstawienia dokumentów potwierdzających zaistnienie okoliczności wskazanych przez Operatora.

Operator jest obowiązany niezwłocznie okazać Udostępniającemu te dokumenty, chyba że nie jest to możliwe. W takim przypadku Operator jest obowiązany poinformować Udostępniającego o przyczynach braku takiej możliwości.

VI. Podsumowanie

Jak zostało wskazane powyżej, Prezes UKE przy przygotowywaniu projektu decyzji nie tylko nie uwzględnił wszystkich kryteriów wskazanych w art. 22 ust. 1 Ustawy, ale jednocześnie zastosował niczym nieuzasadnione rozwiązania i bez podstawy prawnej (np. obowiązek wykorzystania istniejącej KK w celu ułożenia przyłącza stanowiącego linię kablową).

Przy ustaleniu opisanych wyżej procedur Organ nie wziął pod uwagę interesu użytkowników sieci telekomunikacyjnych oraz potrzeby rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i promowania nowoczesnych usług telekomunikacyjnych. Rozwój infrastruktury i związany z nim rozwój konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego jest korzystny dla użytkowników końcowych, wymaga jednak, aby Operator mógł na dogodnych warunkach korzystać z nieruchomości, w tym aby nie ponosił zbędnych kosztów.

Z uwagi na powyższe, zaproponowane zmiany należy uznać za uzasadnione i konieczne, aby decyzja spełniała wymogi przewidziane przepisami Ustawy.

Z poważaniem,

Ewelina Grabiec
RADCA PRAWNY